

עשרת הדיברות של רלף קליין:

כלים למנהיגים בכל התחומים

מתוך הספר: רלף קליין 'המאמן', כתבה: מישל שטיין טיר

- I. תנו דוגמה אישית
- II. הקפידו על הכנה מוקדמת, סדר ומשמעת
- III. העבירו מסר קבוצתי מדויק – ודאו שנקלט נכון
- IV. העבירו מסרים ברורים לכל אדם בדרך המתאימה לו
- V. תנו יחס שווה לכולם למרות ההיררכיה
- VI. היו פתוחים לביקורת ודעו להודות בטעויות
- VII. התייחסו ליריב בכבוד הראוי לו
- VIII. היו מוכנים ללמוד מכל הפסד
- IX. האמינו במסוגלות שלכם ושל הקבוצה
- X. היו אוזן קשבת לחברי הקבוצה ולימדו מהם

כתבתי את הביוגרפיה של רלף קליין בשנה שלפני פרוץ המילניום. רלף נפטר שמונה שנים מאוחר יותר. כבר בשנת 2000 רלף סיכם את חייו בפני ואמר: "לו הייתי מתחיל את חיי מחדש לא הייתי משנה הרבה. הנהייתי מקריירה ספורטיבית מפוארת, ויותר מזה לא ביקשתי לעצמי. היום כולם מאחלים לי 'תהיה בריא', אך בכל הקריירה שלי כמעט לא נפצעתי, למעט פעם אחת שבה שברתי את עצם הסירה ביד."

אחד הרגעים שאני הכי אוהבת בספר הוא הרגע שאחרי הניצחון ההיסטורי הראשון של מכבי תל אביב בגמר גביע אירופה 1977. רלף מיהר לצאת מהאולם כדי לנשום מעט אוויר צח ולעכל את ההישג המדהים. "ניסיתי להירגע ולתכנת מחדש את הראש כדי להתחיל להכין את עצמי למבצע הבא," הוא הסביר. "אני מאמין כי השחקנים זכאים להתענג על פירות הניצחון זמן רב יותר מהמאמן, המחויב לתת דוגמה אישית."

אשתו, רותי, שצפתה במשחק הטלוויזיה, לא ראתה אותו משתתף בחגיגה הגדולה, ומאוחר יותר סיפרה לו כי חששה שחטף התקף לב מרוב אושר. שדר הטלוויזיה אלכס גלעדי יצא אליו בריצה ושאל: "רלף, מה קרה לך, אתה לא שמח?"

"איך אני יכול לשמוח, אם בשבוע הבא יש לנו את גמר גביע המדינה נגד הפועל תל אביב?"

מכבי ניצחה גם במשחק נגד הפועל תל אביב, בנקודה אחת ובאותה התוצאה: 78:77.

"בגילי," הוא אמר, רגע לפני יום הולדת 70, "הקושי במלאכת המאמן איננו האימונים עצמם, אלא העמידה במתח העצום שלפני המשחק ובמהלכו. לכן אני בוחר היום לעבוד עם ילדים ונוער, להחדיר בהם אהבה לכדורסל ולתרום את תרומתי הצנועה לעתודה הישראלית. היום אני יכול לומר בפה מלא ובנחת רוח, שהשגתי את כל מה שרציתי בתחום שאהבתי, וזוהי פריבילגיה אדירה. כל אחד בתחומי משתדל להגיע לשיא. מעטים מצליחים להגשים את חלומם, ואני אחד מבני המזל האלה. זהו הפרס האמיתי בשבילי."